

opusdei.org

Dopis od preláta (květen 2015)

Mons. Javier Echevarría v dopise vybízí, abychom se uchýlili k modlitbě a opravili tak i tu nejmenší trhlinu mezi členy rodiny.

06.05.2015

Nejdražší, ať mi Ježíš chrání mé dcery a mé syny!

Začátek měsíce května, v mnoha národech zvláště věnovaného Panně Marii, nám připomíná, že máme do všech míst přinášet prostředí

Nazaretu, ctnosti a způsobu jednání svaté Rodiny, a to zvláště za pomoci příkladu Panny Marie.

Dnes slavíme liturgickou památku svatého Josefa dělníka, muže, v něhož Bůh vložil důvěru, že bude pečovat o Ježíše a přesvatou Pannu, jeho dva veliké poklady na zemi. Tento svátek, skutečná vstupní síň měsíce Panny Marie, nás zve, abychom do nazaretského domu vstoupili dále. A nezapomeňme, že tento domov dnes pokračuje v Církvi, pravé rodině Boží, v příbytcích křesťanů a v oné *malé rodině* uvnitř Církve, kterou je Prelatura Opus Dei.

V průběhu tohoto mariánského roku se vytrvale modleme a modleme, a to zvláště za instituci rodiny, aby plně odpovídala Božímu plánu a připodobňovala se božskému vzoru, který nám byl ukázán v Betlémě, v Nazaretě a kdekoliv Ježíš na svých namáhavých cestách odpočíval. Jak

nepomyslet také na dům v Betánii, kde mu Lazar, Marta a Marie poskytovali přístřeší, aby si Mistr odpočinul, a snažili se jej co nejlépe obsloužit! Proto náš Otec – dobře to znáte – *Betánií* nazýval svatostánky a nás povzbuzoval, abychom stále dbali o detaily, kterými vyjadřujeme pozornost a lásku našemu Pánu, a spolu s Marií a Josefem se Ježíši klaněli.

Ačkoliv se stále snažíme přenášet do svých domovů prostředí svaté Rodiny, nesmíme se divit, že se nám někdy nepodaří odrážet klid, který tam vládl stále. Pomysleme na to, co se přihodilo Marii a Josefovi, když museli narychlo utéci před Herodovým pronásledováním; nezapomeňme ani na to, že v prvotní Církvi vedle popisu harmonie, která spojovala první křesťany, nechybějí ani stránky, kde čteme, jak se pokoj někdy zastřel v důsledku pronásledování, nepochopení ze

strany okolí nebo i kvůli něčímú špatnému jednání. Přes to všechno s pomocí Ducha svatého překonali tyto překážky a zůstali věrní Ježíši Kristu s klidnou oddaností.

Uvnitř domova mohou ojediněle vyvstat rozepře a narušit se, alespoň na chvíli, ovzduší lásky, které je životu víry tak vlastní. V těchto případech – tak jako vždycky – je třeba uchýlit se k modlitbě, abychom tak opravili i tu nejmenší trhlinu mezi různými členy rodiny a napomáhali také k dobru společnosti – **existuje totiž těsné spojení mezi nadějí lidu a harmonií mezi generacemi.**¹ A při jiné příležitosti řekl papež: **Svazek bratrství, který se v rodině utváří mezi sourozenci, je velikou školou svobody a pokoje (...). Možná si toho nejsme vždy vědomi, ale právě rodina nás uvádí do bratrství ve světě!**²

V posledních letech svého života míval sv. Josemaría setkání s velkými skupinami lidí, kteří mu říkali o svých malých i ne tak malých problémech a žádali jej o radu. Nebylo vzácné, že otcové a matky rodin trpěli proto, že jejich synové nebo dcery byly vzpurné, když nastalo období dospívání. Náš zakladatel se je snažil uklidnit a připomínal jim, že v tomto věku se vzpurnost vyskytovala vždycky, ačkoli možná v poslední době se stala výraznější. Ale lék na ni, společně s modlitbou, se nezměnil: ***zachovej se svými dětmi klid, nedávej jim facku protože proto. Děti se vzteknou, ty se budeš trápit, trpět, protože ti na nich velmi záleží, a kromě toho, stejně se musíš uklidnit. Měj trochu trpělivosti, pokárej je tehdy, když už tě vztek přejde, a to o samotě. Nepokořuj je před ostatními sourozenci. Promluv k nim s trochou zdůvodnění, aby si uvědomili, že***

mají jednat jinak, protože tak se budou líbit Bohu. Tímto způsobem je vychováváš a zítra budou schopni vydat se na cestu životem a být dobrými křesťany a dobrými rodiči, jestli je Bůh povede touto cestou.

Takže to první, co máš dělat, je vyhnout se oběma extrémům: přílišné dobrotivosti a tvrdosti³.

Sv. Josemaría tento způsob jednání přejal z evangelia. V jeho rozhovorech s rodiči můžeme snadno rozpoznat pokyny našeho Pána ohledně láskyplného udílení bratrského napomenutí, ačkoli v těchto případech to přímo tak nazváno není. V Opus Dei se musíme všichni snažit, abychom uváděli do praxe tuto křesťanskou povinnost tak těsně spjatou s učením samotného Krista. Pak porozumíme tomu, že mezi otázkami, kterými náš Otec měřil tep centru Díla, do kterého

zavítal, byla také tato: ***dělá se tu bratrské napomenutí?***

Učili jsme se, že sv. Josef přijímal poselství z nebe během spánku. S myšlenkou na tuto skutečnost papež připomíná, že **není možné, aby rodina nesnila. Když se z rodiny vytratí schopnost snít, děti nerostou, láska neroste, život ochabuje a pohasíná.**⁴ A otce a matky zve k tomu, aby se každý den, než ulehnou k odpočinku, zamysleli takto: **Snil jsem dnes o budoucnosti svých dětí? Snil jsem dnes o lásce svého manžela, či manželky? Snil jsem o svých rodičích, prarodičích, kteří nesli dějiny kupředu až k mému narození?**⁵

Tyto otázky bychom si tím či oním způsobem měli klást my všichni. Přemýšlejme každý den, jestli se modlíme za své bratry a své sestry v Díle, za své rodiny a za osoby, které navštěvují apoštolská díla; jestli pro

ně od Boha vyprošujeme to nejlepší, to, co potřebují nejvíc; jestli se v modlitbě zamýšlíme nad tím, jak jim pomoci..., jestli jim umíme posloužit, aniž bychom od nich čekali cokoli na oplátku – rádi nás už mají!

S velikou mocí – tak se to píše v knize Skutků – vydávali apoštolové svědectví zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na všech spočívala veliká milost⁶.

Podněcováni Duchem svatým překonávali s optimismem překážky, které se stavěly do cesty jejich práci, a dokonce je naplňovala radost, když museli snášet urážky, vězení a bití pro Ježíšovo jméno⁷. Tato pevnost ducha, to, že tváří v tvář protivenstvím rostli, posilovala se díky péči, kterou jim věnovala Matka Ježíšova, a zároveň Matka každého z nich. Od chvíle, kdy o letnicích sestoupil Duch svatý, chovali se k ní s větší synovskou důvěrou. **Modlitbu učedníků** – píše náš Otec v této souvislosti – **doprovází modlitba**

Mariina: byla to modlitba sjednocené rodiny⁸. Tak máme postupovat také my, zvláště během tradiční květnové pouti, která má v tomto roce jedinečnou náplň: s důvěrou zanechat v rukou naší Matky modlitbu Církve za plody Synody o rodině, která se uskuteční v říjnu.

Mimo to uplyne zítra 80 let ode dne, kdy se v Díle zrodil tento zvyk květnových poutí, který již milióny lidí na celém světě přijaly za svůj. Když po mnoha letech vzpomínal na onoho 2. května 1935, při jedné ze svých posledních návštěv svatyně v Sonsoles, řekl sv. Josemaría: ***modlete se hodně k přesvaté Panně v měsíci, který nastává. Květnové pouti jsou něco nádherného. Já jsem byl včera v Sonsoles a přemýšlel jsem nad tím, že kdyby všichni, kdo v průběhu měsíce května konají poutě na celém světě – v Evropě, Asii, Africe, Americe a***

Oceánii – šli do Sonsoles jedni za druhými, pak by do této poutní kaple Panny Marie přicházeli a odcházeli davy lidí bez přerušení, od 1. ledna až do 31. prosince⁹.

Se zbožností a se nasazením všech, pevně spjatých s papežem, biskupy a ostatními křesťany, povznesme k nebi silnou modlitbu za Církev, za svět, za rodiny, za občanskou společnost. Tak se osobní i korporativní aktivity ve službě duším více rozvinou a naplní účinností. Náš Otec říkal, že ***všechny apoštolské úkoly a prostředky k jejich uskutečnění jsou onus et honor, břemeno i pocta (...) numerářů, přidružených, supernumerářů; a také spolupracovníků. Klamal by sám sebe a měl by špatného ducha ten, kdo by se domníval, že tyto podniky jsou pouze věcí numerářů, protože je nezbytné, aby se o nás vždy mohlo říct – v souvislosti s našimi apoštolskými snahami – to,***

co se píše ve Skutcích: multitudinis autem credentium erat cor unum et anima una (Sk 4, 32), celé množství věřících mělo jedno srdce a jednu duši¹⁰.

V předposledním dubnovém týdnu jsem byl ve Valencii, kde jsem – na pozvání kardinála arcibiskupa – slavil v katedrále mši svatou na poděkování za blahořečení dona Álvara a měl přednášku o jeho práci na Druhém vatikánském koncilu. Kromě toho jsem se setkal s mnoha svými dcerami a syny a s lidmi všeho věku, kteří se podílejí na pracích Díla. Pomozte mi vzdávat díky Bohu za duchovní plody, kterým se mu zalíbilo dát vzrůst. Doprovodte mne také při děkování za kněžské svěcení skupiny vašich bratří, numerářů, kteří budou 9. května vysvěceni v Bazilice svatého Evžena. *Deo omnis glória!*

Zakončím, moje dcery a synové, se vzpomínkou na nověnu svatého Josemaríi k Panně Marii Guadalupské v květnu 1970. Vypravil se tam, aby se modlil za Církev, za svatého Otce, za Opus Dei. A kolik plodů to přineslo! A budou i nadále překypovat, díky Boží dobrotě a přímluvě přesvaté Panny, pokud se budeme snažit každodenně kráčet ve šlépějích našeho Otce, tak jako to dělal věrně don Álvaro. K tomu se obracejme o přímluvu, zvláště teď 12. května, v den, kdy budeme poprvé slavit jeho liturgickou památku.

Se vší láskou vám žehná a znovu vás prosí o modlitby

váš Otec

+ Javier

Řím, 1. května 2015.

1 Papež František, Promluva při generální audienci, 11-II-2015.

- 2 Papež František, Promluva při generální audienci, 18-II-2015.
- 3 Sv. Josemaría, Poznámky z rodinného setkání, 24-XI-1972.
- 4 Papež František, Setkání s filipínskými rodinami, 16-I-2015.
- 5 *Tamtéž.*
- 6 *Sk 4, 33.*
- 7 *Srv. Sk 5, 41.*
- 8 Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 141.
- 9 Sv. Josemaría, Poznámky z rodinného setkání, 29-IV-1969.
- 10 Sv. Josemaría, Dopis 31-V-1954, č. 34.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-
od-prelata-kveten-2015/](https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-kveten-2015/) (06.04.2026)